

L'altre Déu. El plany, l'amenaça i la gràcia

Títol: L'altre Déu. El plany, l'amenaça i la gràcia

Autora: Marion Muller-Colard

Traducció: Adrià Pujol Cruells

I.S.B.N.: 978-84-17796-35-8

Editorial: Fragmenta

Nascuda a Marsella el 1978, Marion Muller-Colard va patir sobtadament el virus de la Covid-19. Confessava que, com a esclaus del pensament màgic de l'omnipotència de l'home i el seu coneixement, amb aquella experiència va prendre consciència de la nostra precarietat. Abans de la pandèmia, en el seu llibre *La intranquil·litat* (vegeu-ne la ressenya) ens advertia que calia sortir de les zones de confort i rebel·lar-se contra l'obediència a la publicitat.

En aquest nou llibre, *L'altre Déu. El plany, l'amenaça i la gràcia*, pel qual li han atorgat el Premi Spiritualités d'Aujourd'hui i el Premi Écritures & Spiritualités, aborda l'experiència del patiment, basant-se en el llibre sapiencial de Job, el personatge que l'acompanyarà pel trànsit angost del seu propi dolor: el seu fill neix amb una

malaltia.

L'autora, que viu amb la seva família als Vosges alsacians (l'Alt Rin), va deixar la seva feina en un hospital per dedicar-se a l'escriptura. De les parets asèptiques i de les nits fosques amb els turments dels malalts terminals, va aprendre que no estem preparats per (viure) la impotència. Muller-Colard coneix i reconeix el plany i la manera en què a vegades esberla les nostres vides en aquest continu capficar-se i perdre peu. S'adona que, davant les dificultats, es troba amb aquella mena d'amics que canvien abruptament de tema quan se'ls fa una confiança, o amb els que trepitgen la nostra vulnerabilitat atrinxerant-se amb mesquinesa en la seva petita parcel·la, morts de por perquè temen el contagi de l'amenaça.

Tot i que el seu fill sobreviu contra tot pronòstic, descobreix una gran esquerda: l'amenaça. I, certament, l'amenaça, quan no ens porta al plany, ens porta a la defensa -la defensa de l'ordre establert.

Ningú no ens ha preparat per al plany, l'amenaça i la gràcia, «només la vida en brut, com un bany

d'aigua glaçada, el descens espeleològic a les pròpies profunditats, avançar a cop de llanterna pels nostres soterranis íntims».

Lluny de mercadejar amb un Déu imaginari, l'altre Déu que ens revela Muller-Colard és un brot de vida; és aquell, en definitiva, a qui dona gràcies «per haver-me fet córrer el risc de viure».

Text: Núria Serra